

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 451/2024
27.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Весовић, адвокат из ..., против туженог „Форма Идеале“ д.о.о. Крагујевац, чији је пуномоћник Јелена Јоксимовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 551/23 од 05.10.2023. године, у седници већа одржаној 27.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 551/23 од 05.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 551/23 од 05.10.2023. године у делу који се ревизијом побија, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 40/20 од 28.11.2022. године, којом је усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужиоцу незаконито престао радни однос дана 03.01.2019. године, да је без правне важности решење туженог о престанку радног односа тужиоца бр. ../19 од 03.01.2019. године, а тужени је обавезан да тужиоца врати на радно место које одговара његовој стручној спреми и радним способностима и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 264.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 др. закон:ЗПП), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом указује на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, будући да је другостепени суд правилно и потпуно применио све одредбе процесног закона које су биле од утицаја на доношење законите и правилне пресуде. Другостепени суд је оценио жалбене наводе од значаја и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности, сагласно члану 396. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је запослен код туженог на неодређено време по уговору о раду из 2006. године на радном месту ... у Сектору за малопродају. Решењем туженог бр. ../13 од 25.06.2013. године, тужиоцу је отказан уговор о раду са припадајућим анексима из дисциплинских разлога и истим решењем утврђено да му радни однос престаје 26.06.2013. године. Решењем инспектора рада од 01.08.2013. године одложено је извршење тог решења до правоснажног окончања судског поступка који је тужилац покренуо против решења од 25.06.2013. године. Тужени је у складу са решењем инспектора рада вратио тужиоца, сада на радно место ... почев од 14.08.2013. године, до правоснажног окончања судског поступка.

Тужени је донео Одлуку о измени организационе структуре Сектора за малопродају дана 08.12.2015. године и тужиоцу по други пут отказао уговор о раду решењем од 14.12.2015. године због престанка потребе за обављањем послова на које је био распоређен. То решење је поништено судском одлуком јер је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 498/19 од 30.08.2019. године потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 2821/15 од 19.09.2018. године, којом је утврђено да је тужиоцу незаконито престао радни однос дана 14.12.2015. године.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2976/17 од 15.12.2017. године, потврђена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 217/16 од 24.11.2016. године, којом је поништено решење о престанку радног односа тужиоца од 25.06.2013. године. У поступку реинтеграције по тој пресуди, тужени је са тужиоцем закључио Анекс 8 уговора о раду број ../18 од 22.03.2018. године и истим је утврђено да ће тужилац обављати послове ... код туженог у Сектору за малопродају - Салон ... . Потом тужени доноси Одлуку о измени организационе структуре Сектора за малопродају дана 24.12.2018. године, укида целу пословну јединицу – Салон .. „ББ“ у ... и тужиоцу као технолошком вишку отказује уговор о раду решењем од 03.01.2019. године, чија је законитост предмет оцене у овом спору.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је оспорено решење незаконито.

Према одредби члана 179. став 4. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/14, 13/2017-одлука УС 113/17 и 95/18 – аутентично тумачење) запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла и дође до смањења обима посла.

Институт забране злоупотребе права штити запосленог као општеважећи принцип у уговорном праву (члан 13. ЗОО) који се, имајући у виду порекло уговора о раду, супсидијерно примењује и у области рада. Злоупотреба права постоји и када

послодавац у поступку давања отказа поштује форму, али не и суштину (разлоге) института тзв. вишка запослених, ако вређа циљ или сврху. Из цитираних одредаба закона произлази да је сврха технолошког вишка отпуштање радника због боље организације, технолошких промена и због економских промена. Само због побројаних узрока престаје потреба за радом одређеног броја запослених. У конкретном случају злоупотреба права туженог огледа се у понашању према тужиоцу кога је по поништају првог отказа од 25.06.2013. године, распоредио на радно место у организациону јединицу, а затим укинуо ту организациону јединицу и донео оспорено решење од 03.01.2019. године (у међувремену је тужиоцу отказао уговор о раду као технолошком вишку и решењем од 14.12.2015. године). Оваква злоупотреба је правилно санкционисана од стране нижестепених судова који су поништили решење о отказу и обавезали туженог на реинтеграцију тужиоца.

Како се садржином ревизијских навода не доводи у питање законитост и правилност побијане пресуде, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић